

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آندری آرشف (ANDREY ARESHEV)
برگردان: ا.م. شیری
۲۵ مارچ ۲۰۲۳

سفارت ایالات متحده در ارمنستان مرکز کادرسازی و کانون روس‌هراسی

استحکام روابط روسیه و ارمنستان آزمایش می‌شود

در دسامبر ۲۰۲۲، سنای ایالات متحده کریستینا کوئین ۵۷ ساله، دیپلمات حرفه‌ای را که از اوایل سال ۲۰۲۰ به عنوان کاردار ایالات متحده در اوکراین خدمت می‌کرد، به عنوان سفیر در ایروان تأیید کرد. شهروندان ارمنستان، لیز تریسی روس زبان، فارغ‌التحصیل رشته «شوروی شناسی» از دانشگاه جورجیا در سال ۱۹۸۶ را خوب به خاطر دارند. او همان کسی است که در شرایط سرد شدن روابط روسیه و آمریکا، ریاست یک هیأت دیپلماتیک در مسکو را به عهده داشت و یادداشتی از وزارت خارجه روسیه مبنی بر دست داشتن ایالات متحده در انفجار «خطوط لوله نورد استریم» دریافت کرد.

اتفاقی است یا نه، اما مأموریت نمایندگی دیپلماتیک مجهز واقع در یک جمهوری کوچک قفقاز، خیابان آمریکا، ۱، که در باره وسعت قسمت زیرزمین و تعداد کارمندان آن افسانه‌ها می‌گویند، به یک سکوی پرش برای ارتقاء شغلی چندین دیپلمات «در حال صعود» تبدیل شده است. علاوه بر لیز تریسی، برای مثال، ریچارد میلز جونیور، پس از انتخاب شدن به عضویت در مجلس ملی از بلوک «الک» (=ELKخروج) پاشینیان در سال ۲۰۱۷، علناً به فعالان خود قول مساعدت ممکن را داد. میلز پس از ایروان موفق به کار در نمایندگی دائم ایالات متحده در مل متحد شد و از جنوری ۲۰۲۳ در نیجریه، بزرگترین کشور نفت‌خیز افریقا مشغول به کار شد. بعید نیست که کل ایده کارزار گروه پاشینیان که

از ۳۱ مارچ ۲۰۱۸ از گیومری آغاز شد و با تصرف قدرت سیاسی در اپریل تا مه در اثر انقلاب «مخملی» با شرکت ده‌ها هزاران نفر سیاهی‌لشکر به پایان رسید، متعلق به میلز باشد.

با این حال، همانطور که مطبوعات ارمنی اشاره می‌کنند، سلف او، ماری یووانوویچ «پیشرو»، اگرچه تمام تلاش خود را کرد و سهم عملی در بی‌ثبات کردن وضعیت در کشور میزبان داشت، کم‌شانس‌تر بود. او در سال ۲۰۰۵، اندکی قبل از انقلاب لاله، به عنوان سفیر در بیشکک (قرقیزستان) و سه سال بعد، به عنوان سفیر در ایروان منصوب شد و تا اواسط سال ۲۰۱۱ در آنجا کار کرد. او طوفانی از فعالیت‌ها، از جمله آماده‌سازی دیدار هیلری کلینتن، وزیر امور خارجه وقت را سازمان داد. در ارمنستان به ماری لقب محبت‌آمیز «ماشنگا» داده بودند. او در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۱۲ به عنوان معاون دستیار وزیر امور خارجه در امور اروپا و اوراسیا مشغول به کار شد و در سال‌های ۲۰۱۹-۲۰۱۶ (قبل از این که مورد توجه دونالد ترامپ قرار بگیرد)، به عنوان سفیر ایالات متحده در همان کی‌یف منصوب شد و پس از انتصاب او، کریستینا کوئین، اهل کالیفرنیا، «بزرگ شده در محیط فرهنگ ارمنی»، از کی‌یف به ایروان منتقل شد. به طور کلی، تلاقی مراحل اوکراینی و ارمنی در حرفه کارمندان وزارت امور خارجه که در فضای پس از شوروی اشغال شده‌اند، نباید تعجب آور باشد. زیرا، هدف استفاده از روش‌های «اوکراینی» برای سوق دادن افکار عمومی در ارمنستان در جهت لازم: دوری از روسیه است. فقط کادرها تغییر می‌کنند. اگر افرادی از میان جمعیت اپوزیسیون مانند الکساندر ارزومانیان، وزیر خارجه سابق (سفیر کنونی ارمنستان در کپنهاگ)، خاچاتور کوبولیان، رهبر حزب «دموکرات‌های آزاد» و آارات زورابیان، رهبر «جنبش ملی ارمنستان» نظرکرده ماشنگا بودند، اما رهبران احزاب کوچک و پر سر و صدای طرفدار غرب به‌عنوان بخشی از «شورای مشورتی همکاری با نیروهای غیرپارلمانی» که پس از انتخابات زودهنگام پارلمانی در سال ۲۰۲۱ تشکیل شد، مورد علاقه لیز تریسی هستند. برخی از آن‌ها عبارتند از: آرام ز. سرکیسیان (حزب «جمهوری»)، میکائیل هایراپتیان (حزب محافظه‌کار)، تیگران خزمالیان (حزب اروپا)، لوون شیرینیان (حزب دموکرات مسیحی)، دیوید ساناساریان (ارمنستان مستقل) و برخی دیگر. در جایی در همان نزدیکی، روس‌ستیزان کاملاً از درون قطب دموکرات ملی (واروژان آویتسیان، آرا پاپیان و دیگران) در حال ظهور هستند، مرتباً به سازماندهی اقدامات پر سر و صدا در ایروان دست می‌زنند و پولیس هیچ مانعی در مقابل آن‌ها ایجاد نمی‌کند. اخیراً در گیومری نیز تجمعاتی در مقابل پایگاه نظامی روسیه ترتیب داده شد. تجمع‌کنندگان با در دست داشتن پرچم‌های زرد-سیاه و دیگر نشان‌ها و علائم، شعارهای «درود بر اوکراین!» سر دادند.

لازم به ذکر است که پیدایش اتحادیه ملی دموکراتیک به گروه رادیکال ساسنا تسرر، تحت حمایت سازمان‌های غیردولتی جورج سوروس برمی‌گردد که در جولای ۲۰۱۶ ساختمان هنگ گشتی، واقع در مرکز ایروان را تصرف

کردند و سه پولیس را کشتند. اتحادیه ملی دموکراتیک قول می‌دهد در صورت به قدرت رسیدن، با خروج از پیمان امنیت جمعی و درخواست فوری از واشینگتن برای وضعیت شریک ممتاز ایالات متحده در خارج از ناتو، اما با چشم‌انداز پیوستن به آن، در مسیر سیاست خارجی خود تجدید نظر اساسی کند.

خانم تریسی علاوه بر دستکاری دستور کار داخلی در جمهوری، در تغییر سیاست خارجی مقامات فعلی ارمنستان فعالانه مشارکت داشت. از این رو، او در اگست ۲۰۲۱، تحت عنوان تفریح و گردشگری، اغلب از منطقه سیونیک هم‌مرز آذربایجان و ایران بازدید می‌کرد، که به گفته تعدادی از نشریات، با فرستادگان طرف همسایه در یکی از هتل‌ها با حضور وارچاپت ملاقات کرد. با وجود تکذیبیه خود و ارچاپت، هیچ کس به او باور نکرد. در طول اقامت لیز تریسی در ایروان، ارمنستان متحمل یکسری شکست‌های نظامی، از جمله، در جنگ ۴۴ روزه در پاییز ۲۰۲۰ شد. ارتباط نزدیک او با وزیر دفاع وقت، دیوید تونیان و همچنین علاقه‌مندی او به وضعیت مادی و فنی ارتش ارمنستان شناخته شده است...

مقامات کنونی ارمنستان بدون اجتناب از تحریف واقعیات و جعلیات آشکار، تلاش می‌کنند روسیه را مسؤول بسیاری از اشتباهات و ناکامی‌های چند سال اخیر، به‌ویژه، در زمینه تأمین امنیت ملی معرفی کنند. در نتیجه، احساسات ضد روسیه و روس‌هراسی توسط کریستینا کوئین منتقله از کی‌یف به ایروان، ترویج خواهد شد. می‌توان فرض کرد که نیروهای حافظ صلح روسیه در قره‌باغ کوهستانی، تأسیسات نظامی روسیه در گیومری و ایروان و همچنین، روابط اقتصادی دوجانبه همچنان به عنوان اهداف اصلی خواهند بود.

کریستینا کوئین در ۱۰ مارچ با مارکوس ریتر، رئیس «مأموریت نظارت اتحادیه اروپا» که به مدت دو سال در مناطق مرزی ارمنستان با آذربایجان مستقر شده (مقر عملیاتی در یغگنادزور، منطقه وایوتس جور)، ملاقات کرد و حمایت همه‌جانبه خود را از وی ابراز داشت. این مأموریت پس از امتناع پاشینیان از استقرار گروهی از ناظران سازمان پیمان امنیت جمعی در قلمرو مرزی جمهوری در نومبر سال گذشته، مستقر شد. فهرست سوابق ریتر، افسر اطلاعاتی المانی با تجربه گسترده، چشمگیر است: هیأت مستشاری اتحادیه اروپا در عراق؛ هیأت‌های اتحادیه اروپا و ملل متحد در سودان جنوبی، گرجستان و کوزوو؛ مشاور پولیس در سفارت المان در افغانستان؛ رئیس پولیس اشتوتگارت از سال ۲۰۲۰. ساختار و ترکیب پرسنلی این مأموریت نشان‌دهنده ماهیت نظامی-اطلاعاتی آن است.

اکنون که کریستینا کوئین در جریان امور است، ویدئوهای منتشر می‌کند؛ مقامات دولتی را مورد بازجویی قرار می‌دهد، از مناطق مرزی ارمنستان بازرسی می‌کند (همان وایوتس دزور و سیونیک)؛ نمایندگان در ورودی مسدود شده در جاده گوریس به استپانکرت ژست می‌گیرد. به نظر می‌رسد اقدامات او روی موقعیت باکو، که در حال توسعه روابط با غرب است، تأثیری نخواهد داشت. اما برخی از شهروندان ارمنستان به توهم «امریکا با ما است!»، دچار خواهند شد. این مخدرات هم بر نمایندگان برجسته حزب حاکم- «قرارداد مدنی» و هم بر شبکه رسانه‌ای به دقت ساخته شده مستولی خواهد شد. آلن سیمونیان، رئیس مجلس ملی در حضور خانم کوئین وفادارانه اعلام کرد: «ایالات متحده جایگاهی کلیدی در زندگی سیاسی و اقتصادی ارمنستان دارد و مذاکرات ارمنی-امریکائی ماهیت ستراتیژیک دارد. امریکا می‌تواند نقش تعیین‌کننده و مهمی در اجرای تصمیم دیوان بین‌المللی ملل متحد درباره کریدور لاپین ایفا کند». ولادیمیر باتیوک، محقق ارشد مؤسسه ایالات متحده و کانادا گفت: «تلاش‌های او به‌عنوان سفیر امریکا نشان‌دهنده سیاست فعال امریکا در منطقه و سیاست فعال‌تر آن در ارمنستان برای بیرون راندن روسیه از ارمنستان است». این خط اصلی سیاسی ایالات متحده در سراسر فضای پس از شوروی از جمله ارمنستان است. با حضور سفیر امریکا در این منطقه مشکل‌دار، احتمال حل مشکل بعید است. زیرا، در اینجا منافع آذربایجان و به تبع آن، منافع ترکیه مستقیماً

تحت تأثیر قرار می‌گیرد... علاقه‌مندی به نشان دادن فعالیت شدید، تمایل به نشان دادن این که امریکا خواهد آمد و همه مشکلات را حل کرد، کاملاً قابل انتظار است».

همانطور که «صدای ارمنستان» می‌نویسد، «وظیفه اصلی کونین به عنوان سفیر فوق‌العاده و تام‌الاختیار ایالات متحده در جمهوری ارمنستان، عبارت از تعمیق احساسات روس‌هراسی، فراهم کردن زمینه برای خروج پایگاه نظامی ۱۰۲ روسیه از خاک جمهوری ارمنستان و تقویت مشارکت بین ایروان و باکو و انقره به حساب امتیازات ارضی به ضرر منافع ارمنستان تا از دست دادن دولتمدار این کشور خواهد بود».

کسانی که این خط را به طرز ماهرانه پیش می‌برند، از اشتباهات و محاسبات اشتباه مسکو استفاده می‌کنند و روند عملیات ویژه نظامی، صدای علاقه مندان به «تغییر متحد» را تقویت می‌کند.

آیا این روندهای منفی معکوس خواهند شد؟ یا، آیا ایروان و مسکو محکوم به جدائی متقابل بیشتر هستند؟

مأخوذ از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

مطالب مرتبط:

- [رژیم یاشینیان در یک قدمی انجام مأموریت ژئوپلیتیکی خود](#)

- [برخی از سفارتخانه‌های امریکا به بزرگترین مراکز نظامی-اطلاعاتی تبدیل می‌شوند](#)

۴ فروردین-حمل ۱۴۰۲